

การใช้เวลาว่างของนักศึกษาภาคปกติ ระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
Leisure Time Usage of Suan Sunandha Rajabhat University's
Undergraduate Students

ศิริพร พูลสุวรรณ
Siriporn Poolsuwan

บทคัดย่อ

การศึกษา เรื่อง การใช้เวลาว่างของนักศึกษา ภาคปกติ ระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษา กิจกรรม และเพื่อทราบ ปัญหาของการใช้ เวลาว่าง ของนักศึกษา ภาคปกติ ระดับปริญญาตรี ของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา กลุ่มตัวอย่างของการวิจัย คือ นักศึกษาภาคปกติ ระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทาที่กำลังศึกษา ณ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา กรุงเทพฯ ในภาคเรียนที่ 1/2557 จำนวน 390 คน โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือ สถิติที่ใช้ ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่า T-test และค่าความแปรปรวนทางเดียว (One-way Anova) ผลการศึกษาพบว่า เมื่อมีเวลาว่างนักศึกษาจะอยู่คนเดียว คิดเป็นร้อยละ 63.85 รองลงมาเป็นอยู่เป็นกลุ่มกับเพื่อน คิดเป็นร้อยละ 36.15 โดยเลือกทำกิจกรรมที่บ้าน/หอพัก คิดเป็นร้อยละ 53.33 และพื้นที่สาธารณะ คิดเป็นร้อยละ 11.54 ประเภทกิจกรรมการใช้เวลาว่างของนักศึกษา จะเป็นด้านวิชาการอยู่ในระดับ มาก ($\bar{X} = 3.56$) และระดับปานกลาง คือ ด้านกิจกรรมเสริมหลักสูตร ($\bar{X} = 3.24$) และด้านนันทนาการ ($\bar{X} = 2.90$) และระดับน้อยคือ ด้านการหารายได้พิเศษ ($\bar{X} = 2.47$) การเปรียบเทียบการ ทำกิจกรรมการใช้เวลาว่างของนักศึกษา ด้านเพศ อายุ ชั้นปี กับกิจกรรมการใช้เวลาว่างของนักศึกษาภาคปกติ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ด้านวิชาการ นันทนาการ กิจกรรมเสริมหลักสูตร การหารายได้พิเศษ พบว่านักศึกษาภาคปกติ ที่แตกต่างกันด้านเพศ อายุ ชั้นปี จะมีการทำกิจกรรมการใช้เวลาว่าง ในด้านต่างๆทั้ง 4 ด้าน ที่ไม่แตกต่างกัน (ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05) ส่วนปัญหาที่พบเป็นปัญหาด้านพื้นที่ทำกิจกรรม เทคโนโลยี และด้านสิ่งแวดล้อม

คำสำคัญ เวลาว่าง การใช้เวลาว่าง

บทนำ

มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทาเปิด รับนักศึกษาในระดับอุดมศึกษาและ ทำการเรียนการสอนครอบคลุมในหลายสาขาวิชา ทั้งระดับปริญญาตรี โท และเอก อาทิ การศึกษาศาสตร์ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี วิทยาศาสตร์สุขภาพ วิทยาการจัดการ ศิลปกรรมศาสตร์ สังคมศาสตร์ และมนุษยศาสตร์ ปัจจุบันมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา มี 6 คณะ และ 5 วิทยาลัย ประกอบด้วย คณะครุศาสตร์ คณะวิทยาการ

จัดการ คณะศิลปกรรมศาสตร์ คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ วิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการ วิทยาลัยพยาบาลและสุขภาพ วิทยาลัยสหเวชศาสตร์ วิทยาลัยการภาพยนตร์ศิลปะการแสดงและสื่อใหม่ (หลักสูตรนานาชาติ) วิทยาลัยนานาชาติ (หลักสูตรนานาชาติ) นักศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา จะใช้ เวลาส่วนใหญ่ในแต่ละวันเพื่อการเรียนในสถานศึกษา ซึ่งในการเล่าเรียนนั้น มักจะมีการกำหนดเวลาเรียนที่แตกต่างกันออกไป ตามสาขาวิชา คณะ และชั้นปีที่เรียน นอกเหนือจากเวลาที่ได้เข้าชั้นเรียน ทำให้นักศึกษาแต่ละคนมีเวลาว่าง ซึ่งอาจเป็นเวลาว่างระหว่างรอเข้าเรียนในชั่วโมงเรียนถัดไป หรือหลังเลิกเรียนของแต่ละวัน ในช่วงเวลาเหล่านี้เองเป็นช่วงเวลาที่แต่ละคนจะได้ทำกิจกรรมอื่นๆ แตกต่างกันไป ไม่ว่าจะเป็น การสนทนา การอ่านหนังสือทบทวนตำราเรียน การทำรายงาน การทำงานเพื่อหารายได้พิเศษ การช่วยเหลือกิจการทางบ้าน การออกกำลังกาย การเดินทางท่องเที่ยว การเล่นดนตรี นันทนาการ ฯลฯ ซึ่งการทำกิจกรรมต่าง ๆ นั้น ก็แล้วแต่ความพอใจของแต่ละคน จะเห็นได้ว่าช่วงเวลาที่นอกเหนือจากการศึกษาในสถานศึกษานั้นก็นับได้ว่าเป็นมีความสำคัญ เพราะสามารถที่จะเพิ่มพูนศักยภาพหรือลดทอนประสิทธิภาพของบุคคลนั้นๆ ได้เช่นกัน (วิชญา ศิริกระจ่าง. 2554)

มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ได้มีการกำหนดค่านิยม (ค่านิยม. 2557) ไว้ดังนี้ 1) จัดการศึกษาเชิงคุณภาพเพื่อสู่ความเป็นเลิศ 2) มุ่งมั่นการปรับปรุงคุณภาพอย่างต่อเนื่อง 3) สร้างคุณค่าและนวัตกรรมให้ผู้รับบริการ 4) โปร่งใส ยึดหยุ่น และเป็นธรรม 5) บุคลากรทุกคน มีคุณค่าต่อองค์กร แต่ด้วยสภาพของสังคม เศรษฐกิจและการเมือง ตลอดจนเทคโนโลยีต่างๆ ในปัจจุบัน มีการเปลี่ยนแปลงมาก ทำให้รูปแบบของการดำเนินชีวิต และกิจวัตรประจำวันของคนเปลี่ยนแปลงไป นักศึกษาถือเป็นบุคลากรที่มีคุณค่าต่อองค์กร ซึ่งอยู่ในวัยของการเรียนรู้ การแสวงหา และวัยแห่งการทดลองประสบการณ์ใหม่ๆ ได้สัมผัส เรียนรู้ และเกี่ยวข้องกับ ความเปลี่ยนแปลงต่างๆ ที่ดำเนินอยู่อย่างมากมาย บางกลุ่มบางคนอาจปรับตัวเรียนรู้ที่จะก้าวไปพบกับความสำเร็จในการเรียนโดยใช้เวลาในวัยเรียนอย่างถูกต้องเหมาะสม แต่บางคน บางกลุ่มอาจใช้เวลาช่วงวัยเรียนอย่างไม่ถูกต้องและไม่เหมาะสม จึงนำมาซึ่งปัญหา และอุปสรรคที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการเรียน และต่อเนื่องถึงความล้มเหลวต่อการดำเนินชีวิตในอนาคตต่อไปได้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษากิจกรรมของการใช้เวลาว่างนักศึกษาภาคปกติ ระดับปริญญาตรี ของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา และเพื่อทราบปัญหาในการใช้เวลาว่างนักศึกษาภาคปกติ ระดับปริญญาตรี ของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

นิยามศัพท์

การใช้เวลาว่าง หมายถึง การใช้เวลานอกเหนือเวลาเรียนสำหรับทำกิจกรรมอิสระต่างๆ ทั้งที่เป็นภารกิจประจำ หรือภารกิจอื่นๆ

กลุ่มประเภทกิจกรรมการใช้เวลาว่าง หมายถึง กิจกรรมด้านวิชาการ กิจกรรมด้านนันทนาการ กิจกรรมด้านการหารายได้พิเศษ กิจกรรมเสริมหลักสูตร

กิจกรรมด้านวิชาการ หมายถึง กิจกรรมที่นักศึกษาทำในเวลาว่าง เพื่อศึกษาค้นคว้าทั้งนอกห้องสมุด หรือในห้องสมุดโดยอาศัยสื่อสิ่งพิมพ์ สื่อไม่ตีพิมพ์ และสื่ออิเล็กทรอนิกส์ การทบทวนบทเรียน การเข้ารับการอบรมเสริมความรู้ การอ่านหนังสือ การติววิชา

กิจกรรมด้านนันทนาการ หมายถึง กิจกรรมที่นักศึกษาทำในเวลาว่างเพื่อก่อให้เกิดการพัฒนาหรือความเจริญงอกงามทางกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา เช่น การเล่นดนตรี การเล่นเกม ดูภาพยนตร์ ดูโทรทัศน์ ฟังเพลง ร้องเพลง จับกลุ่มพูดคุย เล่นเกม เล่นอินเทอร์เน็ต เล่นไลน์ เป็นต้น

กิจกรรมด้านการหารายได้พิเศษ หมายถึง กิจกรรมที่นักศึกษาทำในเวลาว่างเพื่อให้เกิดรายได้เสริม เช่น ขายสินค้า สอนพิเศษ รับจ้าง นักศึกษาช่วยงาน เป็นต้น

กิจกรรมเสริมหลักสูตร หมายถึง กิจกรรมที่มหาวิทยาลัยจัด หรือกิจกรรมที่มหาวิทยาลัยจัดร่วมกับนักศึกษา ทั้งนี้ นักศึกษาเข้าร่วมกิจกรรมโดยใช้เวลานานเหนือเวลาเรียน เช่น กิจกรรมชมรม กิจกรรมสโมสร นักศึกษา

ปัญหาของการใช้เวลาว่าง หมายถึง ประเด็นที่เป็นอุปสรรค ความยากลำบาก ความไม่สะดวก ต่อการใช้เวลาว่าง ตามความคิดเห็นของนักศึกษา

ขอบเขตการศึกษา

งานวิจัยนี้เป็นการศึกษาการใช้เวลาว่างของ นักศึกษาภาคปกติ ระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ที่ลงทะเบียนเรียนในภาคเรียนที่ 1/2557

วิธีดำเนินการวิจัย

แหล่งข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรีภาคปกติ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา โดยใช้แบบสอบถาม เป็นเครื่องมือในการ เก็บรวบรวมข้อมูล แล้วนำมาเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยการสุ่มแบบสอบถาม ระหว่างวันที่ 1 พฤศจิกายน 2557 ถึง วันที่ 30 พฤศจิกายน 2557

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาภาคปกติ ระดับปริญญาตรี ของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา กรุงเทพฯ ที่ลงทะเบียนเรียนที่มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา กรุงเทพฯ ในภาคเรียนที่ 1/2557 จำนวน 19,907 คน แล้วนำมาหาคำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ระดับความเชื่อมั่น 95 จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 392 คน

การวิเคราะห์ข้อมูล

แบบสอบถามที่ได้รับกลับคืนมาทุกฉบับ นำมาวิเคราะห์ เพื่อคำนวณหา ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ค่า T-Test และค่าความแปรปรวนทางเดียว (One-way Anova) ของตัวแปรแต่ละตัว

สรุปผลการวิจัย

1. ด้านข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศ หญิงจำนวน 209 คน คิดเป็นร้อยละ 53.59 รองลงมา เป็นเพศชาย จำนวน 181 คน คิดเป็นร้อยละ 46.41 มีอายุ 18-22 ปี จำนวน 379 คน คิดเป็นร้อยละ 97.18 รองลงมา มีอายุ 23 -26 ปี จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 2.82 และมีอายุ 23-26 ปีขึ้นไป จำนวน 0 คน คิดเป็นร้อยละ 0.00 อยู่คณะครุศาสตร์ จำนวน 107 คน คิดเป็นร้อยละ 27.44 รองลงมา มีวิทยาลัยนานาชาติ (หลักสูตรนานาชาติ) จำนวน 103 คน คิดเป็นร้อยละ 26.41 คณะเทคโนโลยีการจัดการอุตสาหกรรม จำนวน 89 คน คิดเป็นร้อยละ 22.82 คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ จำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 12.56 วิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการ จำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 10.26 และคณะวิทยาการจัดการ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี คณะศิลปกรรมศาสตร์ วิทยาลัยสหเวชศาสตร์ วิทยาลัยโลจิสติกส์และซัพพลายเชน และ วิทยาลัยการภาพยนตร์ศิลปะการแสดงและสื่อใหม่ จำนวน 0 คน คิดเป็นร้อยละ 0.00 ตามลำดับ ปัจจุบัน ศึกษาอยู่ปีที่ 2 จำนวน 228 คน คิดเป็นร้อยละ 58.46 รองลงมาปีที่ 3 จำนวน 98 คน คิดเป็นร้อยละ 25.13 ปีที่ 1 จำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 14.10 และปีที่ 4 จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 2.31 ตามลำดับ การพักอาศัยนักศึกษาอาศัยอยู่บ้านกับพ่อแม่ จำนวน 177 คน คิดเป็นร้อยละ 45.39 รองลงมา หอพักกับเพื่อน จำนวน 99 คน คิดเป็นร้อยละ 25.39 มีหอพักคนเดียว จำนวน 91 คน คิดเป็นร้อยละ 23.33 และพักอาศัยอยู่กับญาติ จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 5.89 ตามลำดับ และมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 5,001-7,000 บาท จำนวน 189 คน คิดเป็นร้อยละ 48.46 รองลงมา 3,001-5,000 บาท จำนวน 118 คน คิดเป็นร้อยละ 30.26 รายได้ 7,000 บาทขึ้นไป จำนวน 74 คน คิดเป็นร้อยละ 18.97 และต่ำกว่า 3,000 บาท จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 2.31 ตามลำดับ

2. ด้านกิจกรรมการใช้เวลาว่างของนักศึกษาภาคปกติ

ผู้ตอบแบบสอบถาม หากมีเวลาว่างจะอยู่คนเดียว จำนวน 249 คน คิดเป็นร้อยละ 63.85 รองลงมา เป็นอยู่เป็นกลุ่มกับเพื่อน จำนวน 141 คน คิดเป็นร้อยละ 36.15 มักจะทำกิจกรรมเมื่อมีเวลาว่างที่บ้าน/หอพัก จำนวน 208 คน คิดเป็นร้อยละ 53.33 รองลงมา พื้นที่สาธารณะ จำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 11.54 ห้างสรรพสินค้าจำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 9.23 ร้านคอมพิวเตอร์ จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 6.41 โต๊ะกลุ่มจำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 5.90 โรงยิม/สนามกีฬา จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 5.13 ห้องสมุดจำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 3.33 และโรงอาหาร/ร้านอาหารในมหาวิทยาลัย กับร้านอาหารภายนอกมหาวิทยาลัย จำนวน 0 คน คิดเป็นร้อยละ 0.00 ตามลำดับ

3. ด้านประเภทกิจกรรมการใช้เวลาว่างของนักศึกษาภาคปกติ

ประเภทกิจกรรมการใช้เวลาว่างของนักศึกษาภาคปกติ โดยภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.05$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านอยู่ในระดับ มาก คือ การใช้เวลาว่าง ด้านวิชาการอยู่ในระดับ มาก

($\bar{X} = 3.56$) อยู่ในระดับปานกลาง คือด้านกิจกรรมเสริมหลักสูตร ($\bar{X} = 3.24$) และด้านนันทนาการ ($\bar{X} = 2.90$) และ อยู่ในระดับน้อยคือ ด้านการหารายได้พิเศษ ($\bar{X} = 2.47$)

3.1 ประเภทกิจกรรมการใช้เวลาว่างของนักศึกษาภาคปกติ ด้านวิชาการ

โดยภาพรวมของประเภทกิจกรรมการใช้เวลาว่างของนักศึกษาภาคปกติ ด้านวิชาการอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.56$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้ออยู่ในระดับมาก คือ ทบทวนเนื้อหาที่ได้เรียนมา ($\bar{X} = 4.34$) อภิปรายแลกเปลี่ยนความรู้ทางวิชาการกับเพื่อน ($\bar{X} = 4.05$) ค้นคว้าด้านวิชาการทางอินเทอร์เน็ต เรื่องที่สนใจ ($\bar{X} = 3.88$) ค้นคว้าข้อมูลด้านวิชาการทาง Internet ตามที่อาจารย์กำหนด ($\bar{X} = 3.76$) ทบทวนบทเรียนก่อนเข้าเรียนชั่วโมงต่อไป ($\bar{X} = 3.76$) ปรึกษาอาจารย์เกี่ยวกับปัญหาด้านวิชาการ ($\bar{X} = 3.50$) อ่านหนังสือวิชาการและความรู้อื่นๆ ($\bar{X} = 3.76$) อ่านบทความ/วารสาร/หนังสือพิมพ์/วิจัยด้านวิชาการ ($\bar{X} = 3.12$) และในระดับน้อย คือ ดูโทรทัศน์รายการด้านวิชาการ ($\bar{X} = 2.35$)

3.2 ประเภทกิจกรรมการใช้เวลาว่างของนักศึกษาภาคปกติ ด้านนันทนาการ

โดยภาพรวมการใช้เวลาว่างของนักศึกษาภาคปกติ ด้านนันทนาการอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.24$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้ออยู่ในระดับมาก คือ เล่นอินเทอร์เน็ต ($\bar{X} = 4.08$) การเล่นกีฬา ($\bar{X} = 3.74$) จับกลุ่มพูดคุย ($\bar{X} = 3.72$) และ เล่นเกม ($\bar{X} = 3.54$) อยู่ในระดับปานกลาง คือ ฟังเพลง/ร้องเพลง ($\bar{X} = 3.49$) ซ้อมปี่/เดินเล่นในห้าง ($\bar{X} = 3.40$) ดูโทรทัศน์ และ ดูภาพยนตร์ ($\bar{X} = 3.33$) สนทนาทางโทรศัพท์ ($\bar{X} = 3.20$) และการเล่นดนตรี ($\bar{X} = 3.10$) อยู่ในระดับน้อย คือ จับกลุ่มสังสรรค์พร้อมอาหารและเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ($\bar{X} = 2.17$) และ เที่ยวสถานเริงรมย์ ($\bar{X} = 1.81$)

3.3 ประเภทกิจกรรมการใช้เวลาว่างของนักศึกษาภาคปกติ ด้านกิจกรรมเสริมหลักสูตร

โดยภาพรวมการใช้เวลาว่างของนักศึกษาภาคปกติ ด้านกิจกรรมเสริมหลักสูตร อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.90$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้ออยู่ในระดับปานกลาง คือ เข้าร่วมกิจกรรมของมหาวิทยาลัย ($\bar{X} = 3.45$) จัดนิทรรศการเพื่อเผยแพร่ความรู้ ($\bar{X} = 3.33$) ฝึกปฏิบัติงานเพื่อให้เกิดทักษะทางวิชาชีพ ($\bar{X} = 3.25$) และจัดกิจกรรมเสริมการเรียนการสอน ($\bar{X} = 2.77$) อยู่ในระดับน้อย คือ ทำกิจกรรมชมรม ($\bar{X} = 2.48$) และทำกิจกรรมสโมสรมักศึกษา ($\bar{X} = 2.12$)

3.4 ประเภทกิจกรรมการใช้เวลาว่างของนักศึกษาภาคปกติ ด้านการหารายได้พิเศษ

โดยภาพรวมการใช้เวลาว่างของนักศึกษาภาคปกติ ด้านการหารายได้พิเศษอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.47$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้ออยู่ในระดับปานกลาง คือ ทำงาน Part-time ที่ร้านสะดวกซื้อ ($\bar{X} = 3.07$) ทำงาน Part-time ตามห้างสรรพสินค้า ($\bar{X} = 3.04$) ทำงานแจกเอกสารตามสถานที่ต่างๆ ($\bar{X} = 2.62$) พนักงานเสิร์ฟอาหาร ($\bar{X} = 2.59$) ขายสินค้าในตลาดนัด ($\bar{X} = 2.50$) อยู่ในระดับน้อย คือ สอนพิเศษ และ รับงานทั่วไป เช่น เก็บข้อมูลงานวิจัย และอื่นๆ ($\bar{X} = 2.44$) รับพิมพ์งาน เอกสารต่างๆ ($\bar{X} = 2.39$) ทำงานกลางคืน เช่น พนักงานเชียร์เบียร์ ($\bar{X} = 1.83$) และเป็นนักศึกษาช่วยงานที่มหาวิทยาลัย ($\bar{X} = 1.76$)

4. ด้านการเปรียบเทียบการทำกิจกรรมการใช้เวลาว่างของนักศึกษาภาคปกติ

การเปรียบเทียบการทำกิจกรรมการใช้เวลาว่างของนักศึกษาภาคปกติ ระหว่างเพศ กับ กลุ่มกิจกรรมการใช้เวลาว่าง ดังนี้

การทำกิจกรรมการใช้เวลาว่างของนักศึกษาภาคปกติ ระหว่างเพศ กับ ด้านวิชาการ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 พบว่า นักศึกษาภาคปกติ ที่มีเพศที่แตกต่างกันจะมีการทำกิจกรรมการใช้เวลาว่าง ด้านวิชาการไม่แตกต่างกัน

การทำกิจกรรมการใช้เวลาว่างของนักศึกษาภาคปกติ ระหว่างเพศ กับ ด้านนันทนาการ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 พบว่า นักศึกษาภาคปกติ ที่มีเพศที่แตกต่างกันจะมีการทำกิจกรรมการใช้เวลาว่าง ด้านนันทนาการไม่แตกต่างกัน

การทำกิจกรรมการใช้เวลาว่างของนักศึกษาภาคปกติ ระหว่างเพศ กับ ด้านกิจกรรมเสริมหลักสูตร ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 พบว่า นักศึกษาภาคปกติ ที่มีเพศที่แตกต่างกันจะมีการทำกิจกรรมการใช้เวลาว่าง ด้านกิจกรรมเสริมหลักสูตร ไม่แตกต่างกัน

การทำกิจกรรมการใช้เวลาว่างของนักศึกษาภาคปกติ ระหว่างเพศ กับ ด้านการหารายได้พิเศษ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 พบว่า นักศึกษาภาคปกติ ที่มีเพศที่แตกต่างกันจะมีการทำกิจกรรมการใช้เวลาว่าง ด้านการหารายได้พิเศษไม่แตกต่างกัน

5. ด้านการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-way Anova) ของกลุ่มประเภทกิจกรรมการใช้เวลาว่าง ของนักศึกษาภาคปกติ

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-way Anova) ด้วยวิธี LSD (Fisher's Least Significant Different) พบว่า

การทำกิจกรรมการใช้เวลาว่างของนักศึกษาภาคปกติ ด้านวิชาการ จำแนกตามอายุ และการทำกิจกรรมการใช้เวลาว่างของนักศึกษาภาคปกติ ด้านวิชาการ จำแนกตาม ชั้นปี ผลไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .05

การทำกิจกรรมการใช้เวลาว่างของนักศึกษาภาคปกติ ด้านนันทนาการ จำแนกตามอายุ และการทำกิจกรรมการใช้เวลาว่างของนักศึกษาภาคปกติ ด้านนันทนาการ จำแนกตาม ชั้นปี ผลไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .05

การทำกิจกรรมการใช้เวลาว่างของนักศึกษาภาคปกติ ด้านกิจกรรมเสริมหลักสูตร จำแนกตามอายุ และการทำกิจกรรมการใช้เวลาว่างของนักศึกษาภาคปกติ ด้านกิจกรรมเสริมหลักสูตร จำแนกตาม ชั้นปี ผลไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .05

การทำกิจกรรมการใช้เวลาว่างของนักศึกษาภาคปกติ ด้านการหารายได้พิเศษ จำแนกตามอายุ และการทำกิจกรรมการใช้เวลาว่างของนักศึกษาภาคปกติ ด้านการหารายได้พิเศษ จำแนกตาม ชั้นปี ผลไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .05

6. ปัญหาในการใช้เวลาว่างของนักศึกษาภาคปกติ ระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

6.1 ด้านพื้นที่สำหรับการทำกิจกรรมการใช้เวลาว่างของนักศึกษาภาคปกติ นักศึกษามีปัญหาเกี่ยวกับ พื้นที่ในการทำกิจกรรม มีน้อยและจำกัด

6.2 ด้านเทคโนโลยีของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา เช่น สัญญาณ wifi อ่อน และสัญญาณไม่เสถียร ส่งผลต่อการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง

6.3 ด้านปัจจัยสิ่งแวดล้อมกับการทำกิจกรรม การใช้เวลาว่างนักศึกษา ภาคปกติ ระดับปริญญาตรี ของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา เช่น ความร้อน ที่นั่ง โต๊ะ-ม้านั่ง ห้องสุขา เวลา

ข้อเสนอแนะ

ผลการวิจัยเรื่อง การใช้เวลาว่างของนักศึกษาภาคปกติระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา สามารถนำไปใช้เป็นแนวทางสำหรับหน่วยงานของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา เพื่อพิจารณาจัดทำกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับนักศึกษา ตลอดจนเป็นประโยชน์และตรงกับความต้องการของนักศึกษา ซึ่งนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพของนักศึกษาให้มีประสิทธิภาพต่อไป

เอกสารอ้างอิง

ซัชชัย สมศรี. (2549). **พฤติกรรมการใช้เวลาของนักศึกษา มหาวิทยาลัยเชียงใหม่**. เชียงใหม่: คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

ธัญนันท์ ทองบุญตา. (2555). **พฤติกรรมการใช้เวลาว่างของนักศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต**. กรุงเทพฯ: คณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.

พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2543). **วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์ พิมพ์ครั้งที่ 8**. กรุงเทพฯ ฯ ศูนย์หนังสือจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา. **คำนิยม**. (2557). สืบค้นเมื่อ 10 ตุลาคม, 2557, จาก <http://ssru.ac.th/goals-vision.php>

วิชญา ศิริกระจำง. (2554). **พฤติกรรมการใช้เวลาว่างของนักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ของนักศึกษา**. เชียงใหม่: คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.